

**FITXA IDENTIFICATIVA****DADES DE L'ASSIGNATURA**

Codi: 46780
Nom: Español col·loquial: estudi avançat
Cicle: Màster Universitari Oficial
Crèdits ECTS: 3
Curs acadèmic: 2025-26

TITULACIONS

Titulació	Centre	Curs	Període
2267 - M.U. Estudis Hispànics Avançats: Aplicacions i Investigació	Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació	1	Segon quadrimestre

MATÈRIES

Titulació	Matèria	Caràcter
2267 - M.U. Estudis Hispànics Avançats: Aplicacions i Investigació	Español col·loquial: estudi avançat	OPTATIVA

COORDINACIÓ

HIDALGO NAVARRO ANTONIO

RESUM

En el pla d'estudis del Títol de Màster, aquesta assignatura s'integra en l'itinerari I (Llengua Espanyola) i en el III (Formació Hispanística).

Aquesta assignatura constitueix una descripció avançada de l'ús «informal» de la llengua espanyola, és a dir, de l'ús no planificat del llenguatge en marcs i situacions quotidianes, especialment en l'àmbit de l'oralitat. Es dona atenció prioritària a la descripció pragmalingüística de l'ús col·loquial, no només de les formes lingüístiques, sinó també de les decisions estratègiques que a cada moment pren el parlant. Així, juntament amb les constants lingüístiques del registre, s'estudien les seues constants pragmàtiques: intensificació, atenuació, etc. Per la seua naturalesa, el discurs conversacional és el més propici per al desenvolupament del registre col·loquial, per la qual cosa és la conversa col·loquial la que marca l'eix central del desenvolupament de l'assignatura, especialment en els seus aspectes orals, en els diversos nivells lingüístics, tant en l'àmbit verbal com paraverbal (prosòdia, paralenguatge, etc.).



Tal com es detalla en el volum de treball, les classes teòriques es complementen amb classes pràctiques. A aquestes activitats formatives de caràcter presencial s'afegeix la participació en conferències i seminaris organitzats pel Departament de Filologia Espanyola.

En aquesta assignatura s'atén especialment els següents ODS: ODS4 i ODS5.

CONEXEMENTS PREVIS

RELACIÓ AMB ALTRES ASSIGNATURES DE LA MATEIXA TITULACIÓ

No s'ha especificat restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

ALTRES TIPUS DE REQUISITS

COMPETÈNCIES / RESULTATS D' APRENTATGE

-

Posseir i comprendre coneixements que aportin una base o oportunitat de ser originals en el desenvolupament i / o aplicació d'idees, sovint en un context de recerca.

Que els estudiants posseïsquen les habilitats d'aprenentatge que els permeten continuar estudiant d'una forma que haurà de ser en gran manera autodirigida o autònoma.

Que els estudiants sàpiguen aplicar els coneixements adquirits i la seua capacitat de resolució de problemes en entorns nous o poc coneguts dins de contextos més amplis (o multidisciplinaris) relacionats amb la seua àrea d'estudi.

Que els estudiants sàpiguen comunicar les conclusions (i els coneixements i les raons últimes que les sustenten) a públics especialitzats i no especialitzats d'una manera clara i sense ambigüitats.

Ser capaços d'adquirir i saber aplicar coneixements sobre noves tecnologies, llenguatges hipertextuals i les ferramentes utilitzades en la producció literària i en llengua espanyola, multimèdia i en xarxa.

Ser capaços d'aplicar en entorns professionals els coneixements i destreses adquirits, i d'analitzar el conjunt de variables que intervenen en l'encreuament entre teoria i pràctica, captant conflictes i negociant solucions, en el marc del diàleg i de la defensa de drets i obligacions, amb criteris deontològics i laborals.

Ser capaços d'elaborar un projecte en l'àmbit d'estudi del màster i presentar els seus resultats, per mitjà d'un discurs elaborat i coherent.



Ser capaços d'emprar els recursos institucionals, els grans instruments científics, les tècniques, les bases de dades i biblioteques, la bibliografia, les revistes especialitzades i els nous recursos proporcionats per les TIC en l'àmbit d'estudi.

Ser capaços d'exercir un treball en equip, fomentant les relacions interpersonals, el diàleg, el respecte a l'altre i la no discriminació, ni lingüística ni social.

Ser capaços de debatre les idees de diferents teories en l'àmbit de la filologia hispànica i analitzar críticament les seues aportacions, amb la finalitat de contextualitzar els seus assoliments i contrastar-los amb els coneixements adquirits

Ser capaços de desenvolupar la docència i la investigació en matèries de filologia hispànica

Ser capaços de realitzar una lectura crítica, analítica i competent de tota mena de textos filològics hispànics, en funció d'un mètode d'anàlisi adequada a aquests, mitjançant el qual siga possible extraure totes les seues implicacions, tant de forma com de contingut

Ser capaços de reconèixer els mètodes d'anàlisi i les tècniques d'investigació propis de la filologia hispànica, així com la seua inserció en la tradició històrica i la seua institucionalització acadèmica, familiaritzant-se amb els diferents programes, projectes, línies i equips d'investigació operatius en aquest màster, per dur a terme una investigació específica en el seu marc.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. Varietat diafàsica i registre

- 1.1. Els registres com a varietats d'ús en situació.
- 1.2. El registre col·loquial.

2. La conversa coloquial com a gènere discursiu genuí del registre informal

- 2.1. Constants verbals i no verbals del castellà col·loquial en la conversa.
- 2.2. Estudi pragmalingüístic de la conversa: sobre les categories d'atenuació, intensificació i connexió.

3. Estudi especialitzat del registre coloquial en la conversa

- 3.1. Qüestions metodològiques prèvies.



3.2. Anàlisi de corpus i projecció investigadora.

Aquests continguts es reflectiran en els següents resultats d'aprenentatge:

Ser capaços d'investigar i impartir la docència corresponent en els àmbits relacionats amb la variació diafàsica i les seues aplicacions, com són l'ensenyament del castellà col·loquial com a L2.

Saber descriure el registre col·loquial del castellà i les seues diverses manifestacions a través de diferents suports (orals o escrits), així com establir els fonaments pragmàtics que regeixen la progressió discursiva en la comunicació quotidiana en castellà.

Ser capaços de debatre les idees de diferents teories lingüístiques sobre l'estudi avançat del registre col·loquial i analitzar críticament les seues aportacions amb la finalitat de contextualitzar els seus èxits i contrastar-los amb el saber adquirit.

Emprar els recursos institucionals, els grans instruments científics, les tècniques, les bases de dades i biblioteques, la bibliografia, les revistes especialitzades i els nous recursos proporcionats per les TIC en l'àmbit d'estudi de la lingüística hispànica en el marc de l'anàlisi del discurs en castellà, tant de manera guiada com autònoma.

Saber aplicar els coneixements adquirits i ser capaços de resoldre problemes en entorns nous o poc coneguts dins de contextos més amplis relacionats amb els mitjans de comunicació o els gèneres d'especialitat, entre altres.

VOLUM DE TREBALL (HORES)

ACTIVITATS PRESENCIALS

Activitat	Hores
Teoria-Pràctiques	20,00
Total hores	20,00

ACTIVITATS NO PRESENCIALS

Activitat	Hores
Assistència a altres activitats	3,00
Elaboració de treballs individuals o en grup	0,00
Estudi i treball autònom	52,00



Preparació de classes	0,00
Preparació d'activitats d'avaluació	0,00
Resolució de casos pràctics	0,00
Total hores	55,00

METODOLOGIA DOCENT

Lliçó magistral (exposició de continguts a partir de desenvolupaments teòrics) amb diferents recursos (textos, audiovisuals, etc.).

Classes pràctiques participatives (exercicis, exposicions, debats, tests, etc.), realitzades en grup i/o de forma individual.

Ús de procediments i estratègies deductives en l'aplicació del coneixement adquirit: detecció i resolució de problemes, activitats de forma individual o en grup (exercicis, lectura i comentari crític de diferents textos, realització de treballs escrits i/o exposició oral dels resultats, etc.) a partir de l'exposició prèvia de continguts.

Ús de procediments i estratègies inductives en l'aplicació del coneixement adquirit: detecció i resolució de problemes, activitats de forma individual o en grup (exercicis, lectura i comentari crític de diferents textos, realització de treballs escrits i/o exposició oral dels resultats, etc.) a partir de directrius bàsiques per a formular un desenvolupament teòric posterior.

AVALUACIÓ

a) Valoració de la participació activa a l'aula i/o en les tutories (exercicis, lectures, activitats, debats, exposicions, etc.). 20%. Fins a 2 punts. Activitats presencials no recuperables en segona convocatòria. Es mantindrà la nota en segona convocatòria.

b) La valoració dels treballs escrits, assaigs, exercicis pràctics, tasques, qüestionaris, etc., realitzats fora de l'aula i que demostrin les competències adquirides, suposa el 80% de la qualificació total, amb un màxim de 8 punts. Aquesta avaluació és recuperable en segona convocatòria.

Observació: per aprovar l'assignatura i perquè es puguin sumar les notes de les dues parts (a i b) del sistema d'avaluació, serà necessari que en les tasques de la part no presencial (b) s'obtinga en conjunt almenys 5 punts.

Tant en les proves com en les activitats, s'exigirà correcció ortogràfica, gramatical i lèxica. Cada incorrecció comportarà una reducció de la qualificació obtinguda, que pot arribar a suposar un suspens.



Com a mitjà d'avaluació i per a la comunicació dels resultats, es podrà fer ús de la plataforma de l'Aula Virtual.

L'honestat intel·lectual és vital en les comunitats acadèmiques, i per a la justa avaluació del treball de l'estudiantat. Tots els treballs presentats en aquest curs han de ser d'autoria original. No s'admetran treballs en els quals es faci ús de col·laboració fraudulenta o la composició amb l'ajuda d'intel·ligència artificial (ChatGPT o altres), excepte si la seua utilització forma part dels continguts de l'assignatura i està autoritzada pel professorat que la imparteix.

L'avaluació i el sistema general de qualificacions seguiran la normativa de la Universitat de València aprovada pel Consell de Govern el 30/5/2017 - ACGUV108/2017.

BIBLIOGRAFIA

Bàsica

ALBELDA, M.; BRIZ, A. et ál. (2014): «Las unidades del discurso oral. La propuesta Val.Es.Co. de segmentación de la conversación (coloquial)», *Estudios de Lingüística del Español* 35, 13-73.

BEINHAUER, W. (1929, 1991): *El español coloquial*, Madrid, Gredos.

BRAVO, D. (2001): «Sobre la cortesía lingüística, estratégica y conversacional», *Oralia* 4, 299-314.

BRIZ, A. (1996): *El español coloquial: situación y uso*. Madrid, Arco-Libros.

BRIZ, A. (1998): *El español coloquial en la conversación. Esbozo de pragmagramática*. Barcelona, Ariel.

BRIZ, A. y GRUPO VAL.ES.CO. (2000): *¿Cómo se comenta un texto coloquial?*, Barcelona, Ariel-Practicum.

BRIZ, A. y GRUPO VAL.ES.CO. (2002): *Corpus de conversaciones coloquiales*. Anejo de la Revista *Oralia*. Madrid, Arco-Libros.

BROWN, R. y LEVINSON, A.G. (1978, 1987): *Politeness. Some Universals in Language Use*. Cambridge, Cambridge University Press.

ESCANDELL, M.V. (1993, 1996): *Introducción a la pragmática*, Barcelona, Ariel.



HAVERKATE, H. (1994): *La cortesía verbal. Estudio pragmlingüístico*. Madrid, Gredos.

HIDALGO, A. (1997): *La entonación coloquial. Función demarcativa y unidades de habla*. Anejo XXI de Cuadernos de Filología. València, Universidad de Valencia.

HIDALGO, A. (2002): *Comentario fónico de textos coloquiales*. Madrid, Arco-Libros.

HIDALGO, A. (2006): *Aspectos de la entonación española: viejos y nuevos enfoques*. Madrid, Arco Libros.

HIDALGO, A. (2019): *Sistema y uso de la entonación en español hablado. Aproximación interactivo-funcional*. Santiago de Chile, Universidad Alberto Hurtado Ediciones.

MARTÍN ZORRAQUINO, M.^a A. y E. MONTOLÍO, (coords.) (1998): *Los marcadores del discurso. Teoría y análisis*. Madrid, Arco/Libros.

MARTÍN ZORRAQUINO, M.^a A. y J. PORTOLÉS (1999): «Los marcadores del discurso», en Bosque, I. y V. Demonte (eds.), *Gramática descriptiva de la lengua española*, vol. 3, 4051-4213.

NARBONA, A. (1989): *Sintaxis española: nuevos y viejos enfoques*. Barcelona, Ariel.

PORTOLÉS, J. (1998): *Marcadores del discurso*. Barcelona, Ariel Practicum.

POYATOS, H. (1994): *La comunicación no verbal. Paralenguaje, kinésica e interacción*. Madrid, Itsmo.

VIGARA, A. M.^a (1980), *Aspectos del español hablado. Aportaciones al estudio del español coloquial*. Madrid, SGEL.

VIGARA, A. M.^a. (1992): *Morfosintaxis del español coloquial. Esbozo estilístico*. Madrid, Gredos.

Complementària

CABEDO, A. (2007): «Marcas prosódicas del registro coloquial en la conversación», *Cauce*, 30: 41-56.

CANTERO, F. J. y D. FONT (2007): «Entonación del español peninsular en habla espontánea: patrones melódicos y márgenes de dispersión», *Moenia*, 13: 69-92.



- CORTÉS, L. y A. BAÑÓN (1997a): *Comentario lingüístico de textos orales I. Teoría y práctica (La tertulia)*. Madrid, Arco-Libros.
- CORTÉS, L. y A. BAÑÓN (1997b): *Comentario lingüístico de textos orales II: el debate y la entrevista, II*. Madrid, Arco-Libros.
- GÓMEZ CAPUZ, J. (2001): *Anglicismos léxicos en el español coloquial: análisis semántico de los anglicismos y sus equivalentes españoles en el corpus de lengua hablada*. Universidad de Cádiz, Servicio de Publicaciones.
- HERRERO, G. (1991): «Procedimientos de intensificación-ponderación en el español coloquial», *Español Actual*, 46, 39-42.
- HIDALGO, A. (2000): «Las funciones de la entonación», en A. Briz y Grupo Val.Es.Co. (2000), págs. 264-284.
- HIDALGO, A. (2009): «Modalización (des)cortés y prosodia: estado de la cuestión en el ámbito hispánico», *Boletín de Filología*, 44/1: 161-195.
- HIDALGO, A. (2011a): «Humor, prosodia e intensificación pragmática en la conversación coloquial española», *Verba*, 38: 271-292.
- HIDALGO, A. (2011b): «La investigación de la entonación coloquial: hacia un estado de la cuestión en el ámbito hispánico», *Oralia*, 14: 15-45
- HIDALGO, A. (2013): «La Fono(des)cortesía: marcas prosódicas (des) corteses en español hablado. Su estudio a través de corpus orales», *Revista de Lingüística Teórica y Aplicada*, 51-2: 127-149. Universidad de Concepción (Chile).
- HIDALGO, A. (2015): «Prosodia y partículas discursivas: sobre las funciones de atenuación, intensificación como valores (des)corteses en los marcadores conversacionales», *CLAC* 62: 76-104.
- HIDALGO, A. (2017): «Nuevas aportaciones al estudio funcional de la entonación coloquial: propuesta ecléctica de integración de modelos de análisis», *Estudios Filológicos*, 60: 127-150.
- HIDALGO, A. y A. CABEDO (2014): «On the importance of the prosodic component in the expression of linguistic im/politeness», *Journal of Politeness Research*, 10.1: 5-27
- PADILLA, X. (2000): «El orden de palabras», en A. Briz y Grupo Val.Es.Co. (2000), págs. 221-242.



PONS, S. (2000): «Los conectores», A. Briz y Grupo Val.Es.Co. (2000), págs. 193-220.

RODRÍGUEZ, F. (ed.) (2002): *El lenguaje juvenil*. Barcelona, Ariel.

RUIZ, L. (1998): *La fraseología del español coloquial*. Barcelona, Ariel Practicum.

SANMARTÍN, J. (1998): *Diccionario de argot*. Madrid, Espasa Calpe.